

Piedalieties patiesā lūgšanā

Lūgšanu pilnas māciet šos Svēto Rakstu pantus, citātus un, ja nepieciešams, arī citus principus, kas svētīs māsas, kuras jūs apmeklējat. Lieciniet par mācību. Uzaiciniet māsas, kuras jūs mācāt, dalīties tajā, ko viņas ir jutušas un mācījušas.

Patiesai lūgšanai piemīt spēcinošs spēks

Džūlija B. Beka, Sieviešu Palīdzības biedrības vispārējā prezidente:

„Padomājiet par mūsu kopējo spēku, ja katra māsa sirsnīgi lūgtu katru rītu un vakaru vai pat labāk, ja lūgtu nemitīgi, kā Tas Kungs ir pavēlējis. Ja katra ģimene kopā lūgtu katru dienu . . . , mēs būtu stiprāki” (“What Latter-day Saint Women Do Best: Stand Strong and Immovable”, *Liahona* 2007. gada novembris, 110).

Elders Brūss R. Makonkijs (1915–85) no Divpadsmit Apustuļu kvoruma: „Lūgšana izmaina mūsu dzīvi. Caur lūgšanu mēs tuvojamies Tam Kungam, un Viņš izstiepj Savu pirkstu un pieskaras mums tā, ka mēs vairs nekad neesam tādi, kā bijām.

Lūgšana ir dižs spēka tornis, nebeidzama taisnīguma balsts, varens spēks, kas pārvieto kalnus un glābj dvēseles” (Patterns of Prayer,”

Ensign, 1984. gada maijs, 32).

Elders M. Rasels Balards no Divpadsmit Apustuļu kvoruma:

„Katra godīga un patiesa lūgšana pastiprina mūsu aizsardzību. . . . Viens no vislabākajiem veidiem, kā ietērt sevi Dieva bruņās, ir pārliecināties, ka lūgšana — dedzīga, patiesa, pastāvīga lūgšana — ir daļa no mūsu ikdienas dzīves” (“Be Strong in the Lord,” *Ensign*, 2004. gada jūlijs, 10).

(**M&D 112:10:** „Esi pazemīgs; un Tas Kungs, tavš Dievs, vedīs tevi aiz rokas un dos tev atbildes uz tavām lūgšanām.”

Patiesa lūgšana ir svēta sazināšanās

Prezidents Džeims E. Fausts (1920–2007), Augstākā Prezidija otrais padomnieks:

„Pirmkārt, lūgšana ir pazemīga atzišana, ka Dievs ir mūsu Tēvs un ka Tas Kungs, Jēzus Kristus, ir mūsu Glābējs un Pestītājs. Otrkārt, tā ir patiesa atzišanās grēkos un pārkāpumos, un lūgums pēc piedošanas. Treškārt, tā ir atzišana, ka mums ir vajadzīga palīdzība, kas būtu lielāka par mūsu pašu spējām. Ceturtkārt, tā ir izdevība paust pateicību un atzinību mūsu Radītājam. Ir svarīgi, lai mēs bieži teiktu: Mēs pateicamies Tev . . . , mēs atzīstam Tavā priekšā . . . , mēs esam Tev pateicīgi . . . Piektkārt,

tā ir privilēģija lūgt Dievībai konkrētu svētību.

“. . . Patiesa lūgšana nāk no sirds. Patiešām, lai lūgtu patiesi, mums ir jāsmēlas no mūsu sirds dedzīgākajām jūtām” (“The Lifeline of Prayer,” *Liahona*, 2002. gada jūlijs, 62).

Elders Deivids A. Bednārs no Divpadsmit Apustuļu kvoruma:

„Jēgpilna lūgšana prasa gan svētu sazināšanos, gan svētītu darbu. Pirms mēs saņemam svētības, no mums tiek pieprasīta zināma piepūle, un lūgšana kā darba veids . . . ir noteikts līdzeklis, lai iegūtu augstākās no visām svētībām (Bible Dictionary, „Prayer”, 753). Pēc tam, kad mēs esam pateikuši āmen, mēs virzāmies uz priekšu un esam neatlaidīgi svētajā lūgšanas darbā, rīkojoties atbilstoši tam, ko esam lūguši no Debesu Tēva” (“Ask in Faith,” *Liahona*, 2008. gada maijs, 95).

Prezidents Tomass S. Monsons: „Veltot mūsu ģimenes lūgšanu un mūsu personīgo lūgšanu Tam Kungam, darīsim to ar ticību un uzticību Viņam. Atcerēsimies Pāvila padomu ebrejiem: Jo tam, kas pie Dieva griežas, nākas ticēt, ka Viņš ir un ka Viņš tiem, kas Viņu meklē, atmaksā. Ja kāds no mums ir vilcinājies, lai sekotu padomam lūgt vienmēr, tad šis brīdis ir vispiemērotākais, lai sāktu to darīt” (“A Royal Priesthood,” *Liahona* 2007. gada novembris, 61).